

ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ МЕЛАНХОЛІКА В НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Вчення про темперамент людини дало більш детальне описання кожного з нас. Саме завдяки Гіппократу почали усвідомлювати, що певні риси темпераменту – це відображення поведінки в певних ситуаціях. Згідно з його вченням поведінка людини залежить від співвідношення чотирьох рідин, які циркулюють в нашому організмі: кров, жовч, чорна жовч і слиз. За Гіппократом, меланхолік – це «чорна жовч», яка робить людину сумною та боязливою. Особистість з даним типом темпераменту відрізняється від інших своєю вираженою сенситивністю, через що меланхоліка сприймають як людину творчу та дуже вразливу. Такі індивідууми схильні глибоко переживати незначні труднощі, тому, якщо для інших певна проблема «нічого не варта», для меланхоліка це може бути справжньою трагедією, яку важко вирішити. Також для них є характерним невпевненість в собі, нерішучість, боязливість, сором'язливість. Меланхоліки по своїй натурі неенергійні, швидко стомлюються, проте вони дуже організовані та відповідальні.

Опираючись на вищеописані риси, які притаманні меланхолікам, можна описати їхню поведінку в навчальній діяльності. Адаптація людей з таким типом темпераменту проходить дещо важче в порівнянні з іншими. Це пов'язано з їхньою підвищеною чутливістю та обачливістю. Меланхоліки не часто стають лідерами, вони обирають позицію глядача, а не учасника, проте, попри це, безліч людей меланхолічного типу привертають увагу оточення своїми вміннями. Такі люди стають гарними письменниками, художниками, митцями в цілому, вони здатні бути чудовими філософами чи психологами завдяки своєму вмінню глибоко занурюватися в суть проблеми та добре аналізувати її. В навчанні меланхоліки можуть мати проблему з виступами перед аудиторією, страхом щось запропонувати. Через свою неконфліктність та замкнутість вони можуть не виказувати свою невдоволеність оцінкою, побоюватися запитати те, що не зрозуміли. Через це з'являються такі негативні наслідки, як неуспішність, внутрішня тривога та небажання продовжувати навчання.

Меланхоліки не люблять працювати над колективними завданнями, їм легше виконувати завдання самим, аніж робити щось з групою. Насамперед це пов'язано з тим, що такі люди зосереджені робити все ідеально, до найменших дрібниць, окрім того «меланхолічні персони» дуже замкнуті в собі, сором'язливі та повільні, їм важко швидко виконувати певні завдання. Такі індивідууми не поспішають вступати в дискусійні розмови, тримаються осторонь та оцінюють ситуацію мовчки. При необхідності вони згодні повторювати певний навчальний матеріал поки не запам'ятають його бездоганно, але для цього меланхоліки мають бути дуже замотивованими та зацікавленими, а мотивація у меланхоліків в першу чергу залежить від їхніх власних почуттів, настрою.

Отже, меланхолік дуже чутлива людина, яка схильна до творчої роботи, тому в навчальній діяльності для таких індивідів більш актуальними стануть завдання, в яких є можливість розкрити свою особистість і свій власний потенціал. Як і в інших типів темпераменту у меланхоліка є переваги та недоліки. Не зважаючи на мінуси цього типу темпераменту, в багатьох сферах вказані риси можуть стати великими перевагами. Серед знаменитих меланхоліків можна виділити таких людей як: Мікеланджело Буонарроті, Майкл Джексон, Білл Гейтс, Анджеліна Джолі, Сергій Єсенін та безліч інших талановитих персон.

Навчання для меланхоліка є фундаментом для розкриття таланту, усвідомлення самого себе як особистості та частини соціуму. Навчальна діяльність здійснює великий вплив на поведінку кожного з нас, завдяки чому меланхоліки добувають не тільки теоретичні знання, а й вміння керувати своїми відмінностями, особливостями.

Список літератури

1. Гусева Т. И. Психология личности / Т. И. Гусева., 2017. – 13 с.
2. Максименко С. Д. Загальна психологія: навчальний посібник / С. Д. Максименко. – Київ: Центр навчальної літератури, 2004. – 239 с.
3. Подпригора С. Я. Краткий психологический словарь / С. Я. Подпригора, А. В. Подпригора., 2012. – 320 с.

*Науковий керівник: Литвинчук Н.В.,
старший викладач*